

Zitting 1999-2000

29 juni 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kwaliteit van het Vlaamse zwemwater

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de slechtere kwaliteit van onze zwemwaters

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kwaliteit van het water in zwemvijvers

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het aansnijden van natuurgebied voor doortrekking van een expresweg

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 29 juni 2000

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.18 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kwaliteit van het Vlaamse zwemwater

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de slechtere kwaliteit van onze zwemwaters

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kwaliteit van het water in zwemvijvers

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Huybrechts tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kwaliteit van het Vlaamse zwemwater, van de heer Malcorps tot minister Dua, over de slechtere kwaliteit van onze zwemwaters, en van mevrouw Van den Eynde tot minister Dua, over de kwaliteit van het water in zwemvijvers.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de kwaliteit van het Vlaamse zwemwater gaat er spectaculair op achteruit, in tegenstelling tot de Europese tendens. Ik citeer enkele cijfers. In 1997 haalde 20 percent van de kuststranden de Europese richtwaarden. In 1998 daalde het aantal tot 15 percent, en vorig jaar was het nog slechts 13 percent. Bij de binnenlandse zwemplassen is de daling van de kwaliteit nog groter. In 1998 was nog 70 percent van de zwemwaters in het binnenland in overeenstemming met de Eu-

ropese richtwaarden. In 1999 voldeed nog slechts 51 percent aan de Europese normen.

Aan de wettelijke bindende waarden voldoen de zwemwaters wel. De Europese lidstaten hebben echter een verbintenis afgesloten om de strengere Europese waarden als norm te hanteren, en om binnen een redelijke termijn alle zwemwaters aan die normen te laten voldoen.

Mevrouw de minister, wat is de reden van de achteruitgang van de Vlaamse zwemwaters ? Welke maatregelen zult u nemen om de kwaliteit van de zwemwaters te verbeteren, en om ze binnen een redelijke termijn in overeenstemming te brengen met de Europese richtwaarden ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag sluit aan bij die van de heer Huybrechts, die de cijfers al heeft genoemd. Het is bedroevend dat onze kuststranden volledig naast de doelstellingen grijpen van de blauwevlagcampagne die de milieubeweging in overleg met Europa opzet. Geen enkel strand kan officieel erkend worden.

De criteria hebben te maken met de waterkwaliteit, vooral wat betreft salmonella, colibacteriën, enzovoort, maar ook met andere zaken. Het gaat om de richtwaarden, niet de imperatieve waarden, van Europa. Al bij al was het echter onze betrachting, en die van de Vlaamse Milieumaatschappij, om die richtwaarden te halen. Daarom is het bedroevend dat er een negatieve tendens is.

Het is niet duidelijk hoe dit kan worden verklaard. Voor het kustwater wordt de bekende problematiek van overstorten opnieuw naar voren geschoven. Voor de zwemwaters in het binnenland is de oorzaak echter onbekend. Hoe zal dat achterhaald

Malcorps

worden ? Wat zal eraan gedaan worden ? Er moet dringend iets gebeuren.

De Vlaamse Milieumaatschappij heeft onderzoek gedaan, zowel bij vergunde als niet vergunde zwemplassen. Het verbaast me daarbij dat er nog zwemplassen zijn zonder vergunning, die toch regelmatig worden gebruikt. Hoe wordt dat opgevolgd ? Zo een situatie kan het best niet te lang duren.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de zomer is in aantocht. Vele toeristen zullen zich naar onze kust begeven, maar ook naar de plaatselijke zwemvijvers om verfrissing te zoeken. Vandaar mijn vraag.

Bij een bezoek aan de zwemvijvers van de Nekker in Mechelen, moest ik tot mijn verbazing vaststellen dat het daar niet zo goed gesteld is met de kwaliteit van het zwemwater. Uit een aanplakbiljet aan de inkom kon ik opmaken dat er op 6 juni metingen werden uitgevoerd door de VMM, zowel in de kindervijver als in de grote zwemvijver. Daaruit bleek dat het zwemwater van de grote vijver niet in orde was. In de grote vijver werd er geen verder onderzoek verricht naar de aanwezigheid van salmonella, terwijl dit in de kleine vijver wel gebeurde. Daar bleek het overigens in orde te zijn.

Mevrouw de minister, ik maak me zorgen over de kwaliteit van het zwemwater. Daarom heb ik volgende bijkomende vragen. Met welke periodiciteit worden er controles uitgevoerd van de kwaliteit van het zwemwater ? Op welke stoffen dient er getest te worden ? Ik stelde vast dat er in de grote vijver van de Nekker een aantal stoffen niet werden getest. Is het testen van salmonella verplicht ? Welke maatregelen dienen volgens u getroffen te worden indien de vijver bij controle niet in orde blijkt te zijn ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, in uitvoering van de Europese richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater bemonstert de VMM jaarlijks 39 badzones aan de kust, zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 30 juli 1987, en 41 meetplaatsen in afgesloten zwemwaters in het binnenland. De resultaten daarvan worden

jaarlijks gerapporteerd aan de Europese Commissie, aangevuld met de cijfers van de andere gewesten.

Ik wens vooraf de kwaliteitsdaling in het juiste perspectief te plaatsen. In alle badzones aan de kust werd in 1999 voor 100 percent voldaan aan de imperatieve normen voor de parameters die door de Commissie in aanmerking worden genomen. Die parameters zijn de totale coliformen, fecale coliformen, minerale olie, oppervlakte-actieve stoffen en fenolen. Blijkbaar is België de enige Europese lidstaat waar dit volledig in orde is. Dat heeft wellicht ook te maken met het feit dat we slechts een beperkte kustlengte hebben. In elk geval is de situatie aan de kust goed, voor zover we de strikt imperatieve normen in acht nemen.

Daartegenover staat dat in slechts 12,8 percent van de onderzochte meetplaatsen werd voldaan aan de strenge richtwaarden, terwijl dat in 1998 15,3 percent was. Deze daling heeft te maken met één badzone, met name Knokke-Het Zoute, die in tegenstelling tot 1998 niet meer voldoet aan de strengere richtwaarden. Er werd informatie ingewonnen bij de milieudienst en de reddingsdiensten van de gemeente Knokke. Daarbij bleek er geen enkele aanwijsbare verklaring te zijn voor de kwaliteitsachteruitgang in 1999.

Indien de laatste zes jaar in beschouwing worden genomen, blijkt dat er steeds een hoog percentage, tussen 95,3 en 100 percent, van onze kustzones voldoet aan de imperatieve normen, terwijl slechts een laag percentage voldoet aan de strengere richtwaarden. Daarvoor schommelde het percentage de voorbije jaren tussen 30 en 12,8 percent. Er is dus een feitelijke achteruitgang.

Het feit dat er in de afgelopen jaren bij de toetsing aan de richtwaarden geen kwaliteitsverbetering, maar een verslechtering merkbaar is, wijst erop dat er door de jaren heen steeds een betekenisvolle achtergrondvervuiling aan de Belgische kust is geweest, niettegenstaande er geen ongezuiverd rioolwater meer rechtstreeks in zee wordt geloosd. Bij de vergelijking van de resultaten van verschillende jaren moeten we echter rekening houden met het feit dat de bacteriologische waterkwaliteit aan de kust sterk wordt beïnvloed door meteorologische omstandigheden. Zo spelen onder meer de hoeveelheid neerslag en de intensiteit van de neerslag een belangrijke rol. Maar dat zou een lichte schommeling moeten opleveren, terwijl er nu sprake is van een achteruitgang.

Dua

Er wordt nog heel wat ongezuiverd huishoudelijk en industrieel afvalwater geloosd in het oppervlaktewater. Langs die weg komt het afvalwater aan de kust terecht. Dat is wellicht de belangrijkste verklaring voor de periodes met een hogere bacteriologische verontreiniging aan de kust. Wanneer veel neerslag in een korte periode valt, worden er mede door het in werking treden van de overstorten, zeer hoge hoeveelheden verontreinigd oppervlaktewater naar zee afgevoerd.

1998 en 1999 waren veel nattere jaren dan bijvoorbeeld 1995, 1996, en 1997. Wellicht ligt daarin een deel van de verklaring. In 1999 werden door het KMI tijdens de maanden juli en augustus 39 onweersdagen geteld, terwijl er in 1998 slechts 11 waren. Ook dit kan het overstortprobleem hebben versterkt. Er wordt verwacht dat er bij een betere waterzuivering, minder achtergrondverontreiniging van het strandwater zal optreden.

Er is anderzijds ook een diffuse verontreiniging van het strandwater zelf door honden, paarden, vogels, en waarschijnlijk zelfs door mensen. Elke kustgemeente kan een verbod uitvaardigen om paarden en honden op het strand te laten komen. Dat is echter niet evident.

We willen nog verder inzicht verwerven in de herkomst, de routes, en de oorzaak van fecale contaminatie van de badzones aan de kust. In de loop van 2000 zal de VMM daarom een studie uitvoeren, en nagaan in hoeverre de frequentie van de bemonstering moet worden aangepast. Tot zover de kust, waarvan we alvast weten dat er een probleem is door de verontreiniging van het oppervlaktewater.

Bij de badzones in het binnenland van het Vlaams Gewest blijkt dat in 1999 3 van de 41 bemonsterde meetplaatsen niet beantwoorden aan de imperatieve normen voor coliformen. De toestand is daar slechter omdat de opgelegde imperatieve norm er in drie gevallen wordt overschreden. Bij respectievelijk 12 en 19 zones werd de richtwaarde voor totale en fecale colibacteriën overschreden. 19 is bijna de helft van de zones, die niet voldoen aan de parameters voor wat betreft de richtwaarden. Ook hier blijkt bij een vergelijking van de cijfers van 1999 met die van vorige jaren, dat de kwaliteit er niet op vooruitgaat. Integendeel, slechts bij twee vijvers is de kwaliteit vooruitgegaan ; bij een aantal andere gaat ze eerder achteruit.

Een logische verklaring is er niet. De vijvers zijn immers afgesloten van het oppervlaktewater. Er moeten dus diffuse of toevallige bronnen zijn. Het is belangrijk om te achterhalen hoe we dit kunnen oplossen. Om de negatieve trend om te buigen worden de volgende maatregelen gepland.

In overleg met de Europese Commissie en in voorbereiding van de nieuwe richtlijn voor zwemwater, wordt overwogen om per zone een zogenaamd kwetsbaarheidsprofiel op te stellen. Dergelijk profiel geeft niet alleen de huidige en historische waterkwaliteit weer, maar inventariseert alle mogelijke bronnen die een invloed kunnen hebben op de waterkwaliteit, bijvoorbeeld lozingspunten, sanitaire infrastructuur, en zuiveringssystemen voor afvalwater, waar ook de overstortproblematiek mee te maken heeft. Ook de invloed van het grondwater, van de regen, enzovoort, wordt in het profiel opgenomen. Zo wordt een algemene analyse gemaakt van de omgeving, om vervolgens te kunnen ingrijpen in de problemen die aan de basis liggen van de verontreiniging. Pas als alle mogelijke verontreinigingsbronnen voor een bepaalde zone goed in kaart zijn gebracht, zal het eventueel mogelijk zijn om in overleg met de exploitant of met de lokale overheid bijkomende maatregelen te nemen.

Dit jaar start de VMM met de opmaak van de eerste zes kwetsbaarheidsprofielen. Het gaat om vier badzones aan de kust en twee binnenvijvers. Indien de opmaak van die kwetsbaarheidsprofielen positief wordt geëvalueerd, zullen ze ook opgemaakt worden voor andere zones.

De analyseresultaten worden, zodra ze beschikbaar zijn, door de VMM overgemaakt aan de administratie Gezondheidszorg, die instaat voor de beoordeling van de resultaten. De administratie stuurt op haar beurt de resultaten en de beoordeling ervan door naar de betrokken overheden, gemeente, provincie, of exploitant. Zowel de kwaliteit van het strandwater als die van de vergunde binnenvijvers wordt geëvalueerd aan de daartoe bestemde informatiepalen. De kwaliteitsbeoordeling wordt eveneens op internet geplaatst en meegedeeld aan de pers en de VRT-weerdienst.

Ook op het strand worden dit jaar sensibiliseringsacties georganiseerd, met de Teletubbies, die al naargelang van de kwaliteit van het water een blij of treurig gezicht opzetten. Er werd ook een folder opgemaakt met een uitvoerige beschrijving van het meetnet, de normen, en de kwaliteitsaanduiding. Deze folder wordt verspreid via geneesheren, de gemeenten, de toeristische diensten en de uitbaters van campings en zwemvijvers.

Dua

Voorts is er de vraag welke maatregelen genomen moeten worden als de kwaliteit van het zwemwater onder de kritische grens zakt. Op het moment dat de imperatieve norm van één van de bacteriologische parameters overschreden wordt, stelt de Vlaamse Milieumaatschappij meteen een procedure van verscherpte controle in. Dit betekent dat er dagelijks een monster genomen en geanalyseerd wordt. Als een probleem wordt vastgesteld in de badzones aan de kust, worden de zones in de omgeving eveneens dadelijk en intensief onderzocht. Er zijn dus verscherpte controles. Ook bij uitzonderlijk regenweer wordt de procedure van verscherpte controle ingesteld in de zones waar een slechte kwaliteit verwacht kan worden. In het geval van verscherpte controles, wordt eveneens de aanwezigheid van salmonella onderzocht. Dit is niet opgenomen in de klassieke, automatische metingen, en evenmin in de richtlijn, die voorschrijft dat een meting moet gebeuren zodra een probleem wordt vastgesteld. Die overige bacteriën kunnen immers een aanwijzing zijn van de aanwezigheid van salmonella.

Indien het staal van de verscherpte controle de slechte kwaliteit bevestigt, worden de burgemeester en/of de exploitant en de betrokken gezondheidsinspecteur verwittigd. Wanneer er sprake is van ernstige vervuiling, zal de inspecteur de burgemeester adviseren om een zwemverbod op te leggen. Een dergelijk verbod is een bevoegdheid van de lokale overheid. De burgemeester moet het uiteindelijk uitvoeren. De beslissing van de burgemeester wordt dan aan de VMM meegedeeld. Bij het instellen van een zwemverbod wordt een aanduiding 'zwemverbod' geafficheerd op de betreffende plaats. Zodra de waterkwaliteit hersteld is, kan men het zwemverbod opheffen.

Indien de kwaliteit van een bepaalde strandzone of binnenvijver de kritische grens van de imperatieve norm nadert, dan wordt nog geen procedure van verscherpte controle ingesteld, maar wordt wel bij een volgende routinematige controle de aanwezigheid van salmonella onderzocht.

Ik wil er nog op wijzen, mijnheer Malcorps, dat we er effectief voor moeten zorgen dat de waterkwaliteit verbetert. Dit is een zaak die ook mij verontroost. Volgens mij zullen de geplande zes kwetsbaarheidsprofielen van de VMM eventueel gedeeltelijk kunnen verduidelijken waar het probleem ligt. Zolang men dat niet precies weet, is het uiteraard moeilijk om iets te ondernemen. Mijn inziens is de

VMM echt in actie geschoten en probeert ze, zeker voor het volgende badseizoen, te achterhalen waar de problematiek zich nu juist situeert.

Wat de wijze van controle betreft, mevrouw Van den Eynde, bemonstert de VMM elke open zwem- of recreatievijver negen keer gedurende het badseizoen. Dit wordt natuurlijk geconcentreerd in de periode van toeristische activiteit. Het gebeurt tweewekelijks en start twee weken voor het badseizoen begint.

U vroeg specifiek naar het zwem- en recreatiedomein De Nekker te Mechelen. Daar beschouwt men de kleine en de grote vijver als aparte meetplaatsen, ze worden dus apart gecontroleerd. Voor de rest is het systeem hetzelfde zoals ik net zei : die resultaten worden voor een beoordeling naar de administratie Gezondheidszorg doorgestuurd, enzovoort.

De stoffen die getest worden, zijn vastgelegd in de Europese richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater. Deze richtlijn werd volledig overgenomen in de Vlaamse wetgeving, meer bepaald in Vlarem II.

Er zijn twee groepen van te onderzoeken stoffen : de microbiologische parameters en een aantal fysisch-chemische parameters. Ik kan u de tabel bezorgen van alle parameters die onderzocht worden. Misschien is het interessant te vermelden dat microbiologische parameters betekent dat men coliformen, enterokokken, eventueel salmonella en virussen bekijkt. Daarnaast is er een hele reeks fysisch-chemische parameters. Het testen van salmonella is dus niet verplicht, maar het wordt in een bepaalde situatie wel toegepast. De maatregelen die dienen getroffen te worden indien de vijver na controle niet in orde is, heb ik reeds vermeld.

Ik wil nog even kort ingaan op de situatie van De Nekker. De resultaten van het kwaliteitsonderzoek van deze vijver voor de maand mei en de eerste helft van juni tonen aan dat op 5 juni een overschrijding van de grenswaarde voor fecale coliformen werd vastgesteld in de kleine zwemvijver. Als u daar toen aanwezig was, hebt u dus pech gehad. In de kleine zwemvijver werd een verscherpt controlestaal genomen en de aanwezigheid van salmonella werd gecontroleerd. De resultaten van het verscherpt staal tonen aan dat de kwaliteit opnieuw hersteld was. Dat kan heel toevallig zijn, omdat in Mechelen misschien een en ander was gebeurd. Er werd ook geen salmonella gevonden. Op dat vlak kan ik u dus geruststellen. De administra-

Dua

tie Gezondheidszorg heeft dan ook geen advies tot zwemverbod gegeven.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mevrouw de minister, de Bond Beter Leefmilieu schrijft de slechte resultaten toe aan de lage rioleringsgraad in Vlaanderen. Tot mijn grote verbazing hoorde ik gisteravond zeggen dat aan de Europese eis om tegen 2005 het afvalwater te zuiveren, niet kan worden voldaan. Juist u, een Agalev-minister, die bevoegd bent voor Leefmilieu, vraagt aan de Europese Commissie uitstel tot 2010. Een kwaliteitsverbetering van onze zwemwaters zit er dus spijtig genoeg niet in. Ik vraag me af wat hiervan de gevolgen zullen zijn voor onze baders, want maatregelen nemen nadat een mogelijk gezondheidsprobleem kan optreden, is achter de feiten aanhollen.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Het verheugt me dat de zaak van de zwemplassen in het binnenland actief wordt opgevolgd. Het is toch zeer opmerkelijk dat de gestage verbetering, waarvan sprake was sinds 1990, drastisch is omgeslagen. Ten opzichte van vorig jaar heeft er in elk geval wel een enorme verslechtering plaatsgevonden. Maar cijfers tonen aan dat zelfs in 1990 80 percent niet in orde was. In 1996 was dat 20 percent, maar sindsdien is dat getal weer geleidelijk gestegen. Dat wil zeggen dat de situatie sinds 1996 verslechterd is. De oorzaak is waarschijnlijk een tot nu toe onbekende factor die dringend aangepakt moet worden. Er is dus een geleidelijke verslechtering, maar ook een enorme sprong ten opzichte van vorig jaar. Dat moet dus zeker bestudeerd worden.

Wanneer de norm zelf, zowel in het binnenland als aan de kust, overschreden wordt, moet men inderdaad een zwemverbod opleggen. Maar ook wanneer de kritische grens benaderd wordt, als men dus boven die richtwaarde zit, heeft het publiek recht op informatie. Ik weet niet zeker hoeveel plustekens zo een plas of het kustwater nog krijgt als de richtwaarde niet gehaald wordt. In elk geval ben ik van mening dat we de mensen in dat geval duidelijk moeten maken dat de waterkwaliteit niet goed is, zodat ze hun eigen conclusies kunnen trekken.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Ik wil nog even terugkomen op de zwemvijver in De Nekker. U zegt net zelf dat wie daar op 5 juni aanwezig was, pech had. Dat verontrust me. Ik heb het er moeilijk mee, omdat volgens mij de bevolking niet afdoende wordt gewaarschuwd als ze beter niet in de grote vijver zwemt. Men weet immers nooit op voorhand wat de gevolgen kunnen zijn. Ik maak me daar zorgen over en ik geloof dat het mogelijk moet zijn om dergelijke zaken duidelijker aan te geven.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Huybrechts, ook ik heb het bericht over uitstel tot 2010 gelezen in De Standaard. Ik heb echter nog niets getekend en ik ben nergens van op de hoogte. Ik wil eerst de motivatie van mijn administratie horen, en begrijpen waarom zij eventueel uitstel zou vragen. Ik heb alleszins nog geen documenten gekregen. We zullen waarschijnlijk uitstel moeten vragen omdat de waterkwaliteit één van de grote lijken in mijn kast is. Iedereen weet dat we de eis van de Europese Commissie niet zullen halen, al is het maar omdat er ongeveer dertig waterzuiveringsstations niet meer verder kunnen bouwen omwille van problemen met de ruimtelijke ordening.

U beweert dat ik dat gisteren gezegd heb, ik kan me dit evenwel niet herinneren.

De heer Pieter Huybrechts : Ik zou me heel erg moeten vergissen, maar ik meen dit gisteren te hebben gehoord tijdens het laatavondjournaal.

Minister Vera Dua : Ik werd gisteren niet geïnterviewd over het water. Inmiddels doet het verhaal dat ik een aanvraag tot uitstel heb ingediend wel de ronde. Ik weet daar niets van. Ik heb de nota van mijn administratie nog niet gezien en ik wil dit eerst met mijn administratie bespreken.

Ik wil nog even ingaan op twee vragen van de heer Malcorps, in verband met de blauwe wimpel. U zegt dat slechts weinigen deze wimpel krijgen. Dat komt enerzijds omdat een aantal onder hen niet aan de voorwaarden voldoen, en anderzijds – zoals het geval is met de badplaatsen – omdat men weigert deel te nemen aan die campagne. Er waren dus geen inschrijvingen. Vermoedelijk is men bang om mee te doen, voor het geval men de wimpel niet haalt. Dat vindt men blijkbaar erger dan gewoon niet deel te nemen.

De heer Johan Malcorps : Dat betekent dat het probleem nóg erger is.

Minister Vera Dua : Er zijn plaatsen waar de blauwe wimpel zou kunnen wapperen maar dat niet doet, omdat ze niet hebben deelgenomen aan de campagne.

Tot slot, in verband met uw vraag inzake de vergunningen, heb ik naar aanleiding van de uitreikingen van de blauwe wimpel gevraagd aan de VMM me de gegevens te geven van de plaatsen die geen vergunning hebben. Zodra ik het antwoord gekregen heb, geef ik het door aan de Milieu-inspectie. Er is blijkbaar sprake van een communicatiestoornis tussen de verschillende diensten : de VMM beschikt over bepaalde informatie, de Milieu-inspectie niet. Zij moeten dus beter op elkaar afgestemd worden.

Wat de informatie betreft, mevrouw Van den Eynde, op het moment dat er een probleem is, wordt het ook aangeduid. Voor Mechelen was er toen geen probleem omdat er geen salmonella is gevonden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het aansnijden van natuurgebied voor doortrekking van een expresweg

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het aansnijden van natuurgebied voor doortrekking van een expresweg.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, in de Rupelstreek in de zuidelijke rand van Antwerpen kampt men al geruime tijd met verkeersproblemen. Deze zouden vooral ontstaan door het feit dat het verkeer een doorgang zoekt tussen de N171, de zogenaamde expresweg, en de A12. Hierdoor ondervindt vooral de Reetsesteenweg in Aartselaar zware verkeersoverlast.

Onlangs gaf minister Stevaert zijn fiat voor het doortrekken van de expresweg N171 naar de A12 tussen Rumst en Boom. De nieuw aan te leggen weg loopt volgens de burgemeester van Rumst echter dwars door een natuurgebied. Dat is ook

duidelijk te zien op het gewestplan dat ik hier bij me heb. Dit is een van de redenen waarom de burgemeester van Rumst de nieuwe weg door zijn gemeente niet ziet zitten. Ook het feit dat de nieuwe weg vlak achter een woonwijk loopt, doet protest rijzen.

Mevrouw de minister, u zult misschien stellen dat deze materie openbare werken en mobiliteit betreft, maar toch wil ik enkele vragen stellen met betrekking tot het natuur- en milieuaspect. Ik hoop dat ik op deze manier enige verduidelijking in dit dossier kan krijgen.

Is dit gebied volgens u inderdaad natuurgebied ? Kan een expresweg aangelegd worden doorheen een natuurgebied ? Welke maatregelen dienen er volgens u in acht te worden genomen om zo weinig mogelijk schade toe te brengen aan de omgeving bij de mogelijke aanleg van deze expresweg ? Welke maatregelen dienen er in acht te worden genomen om de overlast voor de buurtbewoners te minimaliseren ? Bestaat er volgens u reeds een studie of een plan omtrent de gevolgen voor het milieu bij de aanleg van deze expresweg ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mevrouw Van den Eynde, u zult ook wel begrijpen dat dit dossier absoluut niet tot mijn bevoegdheden behoort. Het is een exclusieve bevoegdheid van minister Stevaert om te beslissen of een bepaald wegtracé al dan niet wordt aangelegd. Ik weet ook niet in hoeverre deze beslissing reeds definitief is. Ik weet dat er wat beroering rond ontstaan is, maar ik weet dus niet in hoeverre de beslissing definitief is.

Het nieuw aan te leggen wegtracé is op het gewestplan aangeduid als een reservatiestrook. Strikt juridisch is er dus geen probleem. Deze reservatiestrook valt gedeeltelijk samen met een oude bedding van de spoorweglijn Kontich-Boom en met een aangrenzend bosje. Deze zijn beide als natuurgebied aangeduid. De spoorweglijn is een brede houtkant, en is vooral belangrijk als natuurverbingszone in het voor de rest vrij open landschap. Het bosje is een eikenhakhoutbos met weinig onderbegroeiing. Beide elementen samen vormen in het gebied een van de weinig overgebleven natuurrestanten. Als de weg effectief wordt aangelegd, is het in ieder geval mijn aanbeveling dat het tracé zo wordt gekozen dat de beide natuurelementen zo veel mogelijk worden gevrijwaard.

Er bestaat voor dit project geen MER. Dat is ook niet noodzakelijk. De aanleg van een weg valt

Dua

onder de MER-plicht indien het tracé volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als primaire weg wordt gecategoriseerd. In het RSV is de N171 niet opgenomen als primaire weg I, noch als primaire weg II. Ook het provinciaal structuurplan stelt binnen de huidige stand van zaken de N171 niet voor als primaire weg.

Het is mij niet bekend of er andere milieustudies zouden zijn uitgevoerd. Wel heeft minister Stevaert beloofd, onder meer na aandringen van actiegroepen ter plaatse en van de heer Malcorps, dat vooraf nog een landschapsstudie zal worden opgemaakt. Ik ben natuurlijk vragende partij om mogelijke schade aan de natuur zo veel mogelijk te vermijden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.50 uur.*
